

Arrest

nr. 81 445 van 21 mei 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 14 juni 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 23 mei 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 april 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MEULEMANS, die loco advocaat W. LOOPMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Servische nationaliteit te zijn en geboren te zijn op X.

Volgens de partijen dient de verzoekende partij op 15 december 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 23 mei 2011, met kennisgeving op 1 juni 2011, verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de aanvraag van de verzoekende partij ontvankelijk, doch ongegrond. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 15.12.2009 werd ingediend door:

J., M. (...) (R.R.: (...))

nationaliteit: Joegoslavië

geboren te Sabac op (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werd deze instructie door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op punt 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Hij verblijft sinds eind 2002 in België, ondernam een geloofwaardige poging om een wettig verblijf te bekomen voor 18.03.2008 en legt diverse bewijzen voor ter staving van zijn ononderbroken verblijf van ten minste vijf jaar. Om in aanmerking te kunnen komen voor een verblijfsregularisatie op basis van dit criterium, dient echter ook de duurzame lokale verankering aangetoond te worden. Betrokkene haalt aan dat hij zich geïntegreerd heeft, Nederlands geleerd heeft, hier een sociaal leven heeft opgebouwd en zijn belangen in België heeft, maar hij legt geen enkel bewijs voor ter staving van deze beweringen. Het is aan betrokkene om minstens een begin van bewijs te geven. Aangezien betrokkene niet aantoont dat hij sociale banden heeft in België, noch dat hij kennis heeft van één van de landstalen, noch dat hij hier reeds gewerkt heeft of bereid is te werken, komt hij niet in aanmerking voor een verblijfsregularisatie op basis van punt 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009.

Betrokkene voegt twee brieven d.d. 03.05.2004 en d.d. 31.05.2006 van dokter D. (...) bij de aanvraag aangaande de ziekte van de zus van betrokkene, mevrouw S.S. (...). De dokter stelt dat betrokkene bij zijn zus woont en een deel van de zorg voor haar opneemt. Uit het administratief dossier van betrokkene en dat van zijn zus blijkt echter dat betrokkene niet langer op hetzelfde adres als zijn zus verblijft. Hij toont ook niet aan dat hij op heden nog steeds een deel van de zorg voor zijn zus opneemt. Bovendien blijkt uit de verklaring van de dokter niet dat de zorg die betrokkene zou verstrekken op heden noodzakelijk is en dat mevrouw S. (...) geen beroep zou kunnen doen op diverse diensten die thuisverpleging aanbieden. Dit element kan bijgevolg niet weerhouden worden in betrokkenes voordeel.”

2. Ontvankelijkheid

Waar de verzoekende partij in het beschikkend gedeelte van haar verzoekschrift de Raad verzoekt “te statueren dat verzoeker dient geregulariseerd te worden, minstens dat het aanvraagdossier dd. 15.12.2009 opnieuw en naar behoren dient onderzocht en geëvalueerd te worden”, wijst de Raad er op dat hij in voorliggend geschil overeenkomstig artikel 39/2, §2 van de vreemdelingenwet optreedt als annulatierechter en het hem niet toekomt binnen zijn bevoegdheid zoals omschreven in deze bepaling op dergelijk verzoek van de verzoekende partij in te gaan. In de mate dat het voorgaande het voorwerp is van het beroep, is deze vordering onontvankelijk.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van “*substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereisten, overschrijding of afwending van macht dan wel schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid de materiële motiveringsplicht en het evenredigheids- en zorgvuldigheidsbeginsel iuncto artikel 9bis Vreemdelingenwet.*” Uit de bewoordingen van het middel blijkt dat zij eveneens de schending van artikel 8 EVRM aanvoert.

Het middel luidt als volgt:

“2.2. Enig middel:

1.

De rechtsleer is van oordeel dat de algemene beginselen van behoorlijk bestuur veronderstellen dat de DVZ bij het uitoefenen van een regularisatie-onderzoek zorgvuldig en degelijk tewerk gaat.

Deze zorgvuldigheidsplicht houdt in dat het bestuursorgaan alle rechtstreeks bij de beslissing betrokken belangen moet afwegen. Voor de belanghebbende mogen de nadelige gevolgen van een beslissing niet onevenredig zijn in verhouding tot de met de beslissing te dienen doeleinden.

De DVZ bezondigt zich daarbij aan een uitermate rudimentaire motivering en evenmin werden de uit het langdurig verblijf voortvloeiende integratie en het opbouwen van zijn sociale leven in het Rijk ook maar aan enig onderzoek onderworpen; deze werden op een al even summiere als gestandaardiseerde wijze weggewuifd in de zin van dat dit allemaal mooie en lovenwaardige initiatieven zijn doch onvoldoende.

Uiteraard strookt dit niet met de motiveringsplicht van de DVZ, dat voor elke aanvrager opnieuw een afzonderlijke, geïndividualiseerde beslissing dient te treffen en niet bij wijze van quasi voorgeprogrammeerde beslissingen.

In casu werd niet ernstig onderzocht wat de mogelijke nadelen zijn/kunnen zijn waaraan verzoeker blootgesteld wordt indien hij wegens het uitblijven van een regularisatie zou dienen teruggeleid te worden.

De DVZ heeft nooit onderzocht — minstens hieromtrent niet gemotiveerd — welke impact het langdurig verblijf (9 jaar ondertussen) van verzoeker in het Rijk tot gevolg heeft gehad; welke bijzondere én verdedigbare/aanvaardbare banden met België hieruit voortgevloeid zijn; welke talloze initiatieven werden ondernomen om zich ten volle te integreren en zijn kansen op de arbeidsmarkt veil te houden.

Nadat DVZ wel degelijk moest vaststellen dat verzoeker effectief de twee hoofdvoorwaarden van punt 2.8A vervult, houdt zij het er simpel op te melden dat verzoeker niet aantoonde dat hij sociale banden met België heeft aangeknoopt en derhalve voldoende geïntegreerd is.

Dit is een lapsus, die niet ernstig kan weerhouden worden.

Immers, eenieder weldenkend mens kan zich probleemloos een beeld vormen van het feit dat een persoon, die reeds 9 jaren hier verblijft, sociale menselijke contacten heeft aangeknoopt; dat die persoon zich gedurende al die jaren maatschappelijk staande heeft gehouden en relaties heeft ontwikkeld.

Men gaat in onze contreien niet als een kluisenaar door het leven en al zeker niet in een druk bevolkte grootstad als Antwerpen: men legt contacten met medeburgers, met instanties en organisaties allerhande; men maakt kennissen en vrienden.

Men (over)leeft juist door zich maatschappelijk in te schakelen.

Het is precies daarom dat de toenmalig bevoegd Minister (dhr. De Wael) in een omzendbrief expressis et verbis heeft gesteld dat een langdurig verblijf (van meer dan 4 jaar) dient aanvaard te worden als genoegzaam bewijs van integratie in de belgische samenleving.

DVZ heeft dit alles naast zich neergelegd zodat haar beslissing ten genoegen van recht onvoldoende en onbehoorlijk werd gemotiveerd.

Voor zoveel als nodig wenst verzoeker nog op te merken dat hij quasi perfect de franse taal (één der landstalen) beheerst en dat hij nederlandse taallessen volgt.

Vanzelfsprekend is verzoeker werkwilbig doch juist vanwege zijn illegale status kan hij niet tewerk gesteld worden - DVZ zou dit toch moeten weten ipv te stellen dat niet aangetoond wordt dat verzoeker “hier reeds gewerkt heeft” (een de facto vicieuze kringredenering die “bites on its own tail”).

Dit argument van integratie en opgebouwd sociale leven houdt impliciet een beroep in op de bescherming van het privéleven zoals gewaarborgd door artikel 8 EVRM. Dat begrip “privéleven” dient veel ruimer geïnterpreteerd te worden dan het recht op een familie- en gezinsleven en vereist geen hechte band/intieme relatie tussen de personen die er zich op beroepen.

Gelet op deze hogervermelde onvervreembare mensenrechten is duidelijk dat DVZ de facto enkel maar bij toepassing van het 2de lid artikel 8 EVRM tot een negatieve beslissing had kunnen komen verwijzend naar enige, welkdanige reden dan ook waarom het recht op bescherming van het privéleven in onze democratische samenleving in casu noodzakelijk zou zijn geweest in het belang van de nationale veiligheid, de openbare orde, het economisch welzijn van het land.

Deze belangenafweging is nergens te bespeuren in de bestreden beslissing.

Met recht en rede kan derhalve gesteld worden dat de zorgvuldigheids- en motiveringsplicht, die rust op de DVZ, met de voeten werd getreden.”

3.2. De verwerende partij antwoordt in haar nota:

“Verzoeker beroept zich in een enig middel op een schending van substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvoorwaarden, de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, j. art. 9bis van de wet van 15 december 1980.

Verzoeker suggereert dat ieder weldenkend mens van oordeel is dat een persoon die 9 jaar in België verblijft, zich geïntegreerd heeft. Verzoeker stelt de Franse taal te beheersen en Nederlandse taallessen te volgen. Hij zou tevens werkbereid zijn.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoeker zich bij zijn aanvraag 9bis gebaseerd heeft op criterium 2. 8A van de vernietigde instructie van 19 juli 2009.

2.8 Voor aanvragen ingediend 3 maanden te rekenen vanaf datum van 15 september 2009 zal ook de vreemdeling met een duurzame lokale verankering in België in aanmerking komen.

Deze situatie betreft de vreemdeling, die het centrum van zijn affectieve, sociale en economische belangen in België heeft gevestigd.

Het bestaan van een duurzame lokale verankering in België is een feitenkwestie die onderzocht wordt binnen de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de minister of zijn gemachtigde.

Volgende vreemdelingen komen in aanmerking:

A. De vreemdeling die voorafgaand aan zijn aanvraag een langdurig ononderbroken verblijf in België heeft dat minimum 5 jaar bedraagt; En die voor 18 maart 2008 [de datum van het regeerakkoord] gedurende een periode een wettig verblijf in België heeft gehad (waarbij elk verblijf in aanmerking komt dat gedekt wordt door een wettelijk afgegeven verblijfsdocument, behalve een toeristenvisum) of, die voor die datum, geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen.

Een vreemdeling dient desgevallend aan drie cumulatieve voorwaarden te voldoen indien hij in aanmerking wenst te komen voor punt 2.8A, met name: het aantonen van een duurzame lokale verankering, een ononderbroken verblijf van 5 jaar in België en een wettig verblijf vóór 18 maart 2008, minstens een geloofwaardige poging hiertoe ondernomen hebben.

In casu heeft verzoeker niet of onvoldoende aangetoond duurzaam lokaal te zijn verankerd. In tegenstelling tot wat verzoeker lijkt te suggereren wordt een duurzame lokale verankering niet vermoed, maar dient zij te worden aangetoond.

Verwerende partij stelt vast dat verzoeker, ondanks zijn langdurig verblijf in België, geen enkel stuk bij zijn aanvraag heeft gevoegd waaruit een duurzame lokale verankering blijkt.

De bestreden beslissing stelt dienaangaande:

"Betrokkene haalt aan dat hij zich geïntegreerd heeft, Nederlands geleerd heeft, hier een sociaal leven heeft opgebouwd en zijn belangen in België heeft, maar hij legt geen enkel bewijs voor ter staving van deze beweringen. Het is aan betrokkene om minstens een begin van bewijs te geven. Aangezien betrokkene niet aantoonde dat hij sociale banden heeft in België, noch dat hij kennis heeft van één van de landstalen, noch dat hij hier reeds gewerkt heeft of bereid is te werken, komt hij niet in aanmerking voor een verblijfsregularisatie op basis van punt 2. 8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009."

Verwerende partij merkt op dat verzoeker deze motivering niet op ernstige wijze ontkracht. Hij stelt Frans te spreken, Nederlandse lessen te hebben gevolgd, werkbereid te zijn en andere talloze initiatieven te hebben ondernomen om zich ten volle te integreren. Het blijft ook nu weer bij loutere beweringen, die op geen enkele wijze gestaafd worden.

In die optiek is het niet kennelijk onredelijk dat verwerende partij besluit dat verzoeker niet op afdoende wijze heeft aangetoond duurzaam lokaal te zijn verankerd. Verzoeker komt desgevallend inderdaad niet in aanmerking voor regularisatie op basis van criterium 2. 8A van de vernietigde instructie van 19 juli 2009.

De overige motieven van de thans bestreden beslissing worden niet betwist, zodat hier niet verder op ingegaan wordt.

Het enig middel is ongegrond."

3.3. De verzoekende partij voert in haar verzoekschrift onder meer de schending aan van de materiële motiveringsplicht en van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Ter terechtzitting wordt er uitdrukkelijk gewezen op het arrest nummer 215.571, uitgesproken op 5 oktober 2011 door de Raad van State en op de inhoud ervan en wordt aan de raadsman van de verzoekende partij gevraagd wat zijn standpunt ter zake is. Hij zet louter uiteen dat de verzoekende partij reeds negen jaar in het Rijk verblijft.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze over-

heid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De verzoekende partij heeft een aanvraag ingediend op basis van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Artikel 9 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in een der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland.”

Artikel 9bis van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de Minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. (...).”

De toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

1. wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen;
2. wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

De bestreden beslissing oordeelt dat de aanvraag ontvankelijk, doch ongegrond is en dat de verblijfsmachtiging dus niet wordt toegekend aan verzoeker. Artikel 9bis van de vreemdelingenwet bevat geen criteria waaraan de aanvraag om machtiging tot verblijf moet voldoen om gegrond te worden verklaard noch criteria die ertoe leiden de aanvraag ongegrond te verklaren (RvS 5 oktober 2011, nr. 215.571; RvS 1 december 2011, nr. 216.651).

Met betrekking tot de gegrondheid van de aanvraag, met name of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, beschikt de staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid heeft op 19 juli 2009 instructies opgesteld waarin criteria worden opgesomd voor het gegrond verklaren van de aanvraag en de toekenning van een verblijfsmachtiging. Deze instructie van 19 juli 2009 werd vernietigd bij arrest van de Raad van State van 9 december 2009 met nr. 198.769 omdat zij *“het mogelijk maakt dat vreemdelingen die zich in de daarin omschreven voorwaarden bevinden ervan ontslagen worden aan te tonen dat er in hun geval buitengewone omstandigheden voorhanden zijn, terwijl enkel de wetgever dit vermag te doen”*, omdat *“door dit in de bestreden instructie te doen, een aan de wetgever voorbehouden domein wordt betreden”* en omdat *“uit het bovenstaande volgt dat de bestreden instructie voor vernietiging vatbaar is aangezien ze een nieuwe rechtsregel aan de rechtsorde toevoegt.”*

Voorts oordeelt de Raad van State dat bij de ongegrondverklaring van de aanvraag om machtiging tot verblijf, uitsluitend omdat niet aan de voorwaarden uit de vernietigde instructie is voldaan, de voorwaar-

den van de instructie van 19 juli 2009 als een dwingende regel worden toegepast waarbij de bevoegde staatssecretaris over geen enkele appreciatiemogelijkheid meer beschikt. Dergelijke handelwijze leidt tot de toevoeging van een voorwaarde die niet is voorzien in artikel 9bis van de vreemdelingenwet. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan niet toelaten dat bindende voorwaarden aan artikel 9bis van de vreemdelingenwet worden toegevoegd, omdat dit artikel geen criteria bevat (RvS 5 oktober 2011, nr. 215.571; RvS 1 december 2011, nr. 216.651). Dienvolgens vermag de Raad niet te toetsen aan de vernietigde instructie.

Uit de aanvraag van de verzoekende partij blijkt dat zij het criterium “*ononderbroken verblijf van 5 jaar + duurzame lokale verankering*” van de vernietigde instructie van 19 juli 2009 van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid aankruiste op het modelformulier. Tevens haalt zij volgende elementen aan inzake de gegrondheid van haar aanvraag:

- zij verblijft reeds sedert begin 2003 in België;
- verzoekende partij heeft middels tal van inspanningen, waaronder het aanleren van de Nederlandse taal, getracht zich in het Rijk te handhaven en te integreren;
- zij heeft haar sociale leven en belangen volledig in België ontwikkeld;
- zij heeft voor maart 2008 reeds een regularisatieverzoek ingediend in een ernstige poging om een wettig verblijf te bewerkstelligen: er is nog een procedure hangende bij de Raad van State en verzoekende partij heeft in mei 2009 een aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ingediend;
- verzoekende partij heeft zich ten volle aangepast en geïntegreerd in de Belgische maatschappij;
- zij voegt bij haar aanvraag verklaringen toe waaruit blijkt dat zij voor haar zieke zus zorgt, een vertaling van een certificaat van het land van herkomst waaruit blijkt dat zij een blanco strafblad heeft en een verklaring in verband met een huurovereenkomst.

De verzoekende partij voert aan dat zij niet inziet waarom haar elementen van integratie geen elementen zouden vormen om geregulariseerd te worden en dat het niet volstaat te motiveren dat zij niet voldoet aan de voorwaarden van de instructie.

In de bestreden beslissing wordt inzake de door de verzoekende partij aangekruiste criteria van de vernietigde instructie het volgende overwogen:

“Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructie van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werd deze instructie door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op punt 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Hij verblijft sinds eind 2002 in België, ondernam een geloofwaardige poging om een wettig verblijf te bekomen voor 18.03.2008 en legt diverse bewijzen voor ter staving van zijn ononderbroken verblijf van ten minste vijf jaar. Om in aanmerking te kunnen komen voor een verblijfsregularisatie op basis van dit criterium, dient echter ook de duurzame lokale verankering aangetoond te worden. Betrokkene haalt aan dat hij zich geïntegreerd heeft, Nederlands geleerd heeft, hier een sociaal leven heeft opgebouwd en zijn belangen in België heeft, maar hij legt geen enkel bewijs voor ter staving van deze beweringen. Het is aan betrokkene om minstens een begin van bewijs te geven. Aangezien betrokkene niet aantoonde dat hij sociale banden heeft in België, noch dat hij kennis heeft van één van de landstalen, noch dat hij hier reeds gewerkt heeft of bereid is te werken, komt hij niet in aanmerking voor een verblijfsregularisatie op basis van punt 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009.

Betrokkene voegt twee brieven d.d. 03.05.2004 en d.d. 31.05.2006 van dokter D. (...) bij de aanvraag aangaande de ziekte van de zus van betrokkene, mevrouw S.S. (...). De dokter stelt dat betrokkene bij zijn zus woont en een deel van de zorg voor haar opneemt. Uit het administratief dossier van betrokkene en dat van zijn zus blijkt echter dat betrokkene niet langer op hetzelfde adres als zijn zus verblijft. Hij toont ook niet aan dat hij op heden nog steeds een deel van de zorg voor zijn zus opneemt. Bovendien blijkt uit de verklaring van de dokter niet dat de zorg die betrokkene zou verstrekken op heden noodzakelijk is en dat mevrouw S. (...) geen beroep zou kunnen doen op diverse diensten die thuisverpleging aanbieden. Dit element kan bijgevolg niet weerhouden worden in betrokkenes voordeel.”

Hieruit blijkt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf uitsluitend ongegrond wordt verklaard omdat niet aan de voorwaarden uit de vernietigde instructie is voldaan: er is niet voldaan aan de voorwaarde van

het aantonen van een duurzame lokale verankering. Deze voorwaarden worden als een dwingende regel toegepast, waarbij de bevoegde staatssecretaris over geen enkele appreciatiemogelijkheid meer beschikt wat dus in strijd is met diens discretionaire bevoegdheid. Artikel 9bis van de vreemdelingenwet bevat geen voorwaarde inzake het aantonen van een duurzame lokale verankering, zodat in casu voorwaarden werden toegevoegd aan de wet (RvS 5 oktober 2011, nr. 215.571; RvS 1 december 2011, nr. 216.651).

De schending van artikel 9bis van de vreemdelingenwet en van de motiveringsplicht kan in de hierboven weergegeven mate worden aangenomen.

De bestreden beslissing bevat echter nog andere motieven. Er dient bijgevolg te worden nagegaan of deze andere motieven kunnen volstaan om de aanvraag ongegrond te verklaren.

Zoals reeds gesteld haalde de verzoekende partij in haar aanvraag ook volgende elementen aan inzake de gegrondheid:

- zij verblijft reeds sedert begin 2003 in België;
- verzoekende partij heeft middels tal van inspanningen, waaronder het aanleren van de Nederlandse taal, getracht zich in het Rijk te handhaven en te integreren;
- zij heeft haar sociale leven en belangen volledig in België ontwikkeld;
- zij heeft voor maart 2008 reeds een regularisatieverzoek ingediend in een ernstige poging om een wettig verblijf te bewerkstelligen: er is nog een procedure hangende bij de Raad van State en verzoekende partij heeft in mei 2009 een aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ingediend;
- verzoekende partij heeft zich ten volle aangepast en geïntegreerd in de Belgische maatschappij;
- zij voegt bij haar aanvraag verklaringen toe waaruit blijkt dat zij voor haar zieke zus zorgt, een vertaling van een certificaat van het land van herkomst waaruit blijkt dat zij een blanco strafblad heeft en een verklaring in verband met een huurovereenkomst.

In de bestreden beslissing wordt hierop als volgt geantwoord:

“(…) Om in aanmerking te kunnen komen voor een verblijfsregularisatie op basis van dit criterium, dient echter ook de duurzame lokale verankering aangetoond te worden. Betrokkene haalt aan dat hij zich geïntegreerd heeft, Nederlands geleerd heeft, hier een sociaal leven heeft opgebouwd en zijn belangen in België heeft, maar hij legt geen enkel bewijs voor ter staving van deze beweringen. Het is aan betrokkene om minstens een begin van bewijs te geven. Aangezien betrokkene niet aantoont dat hij sociale banden heeft in België, noch dat hij kennis heeft van één van de landstalen, noch dat hij hier reeds gewerkt heeft of bereid is te werken, komt hij niet in aanmerking voor een verblijfsregularisatie op basis van punt 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009.”

en:

“Betrokkene voegt twee brieven d.d. 03.05.2004 en d.d. 31.05.2006 van dokter D. (...) bij de aanvraag aangaande de ziekte van de zus van betrokkene, mevrouw S.S. (...). De dokter stelt dat betrokkene bij zijn zus woont en een deel van de zorg voor haar opneemt. Uit het administratief dossier van betrokkene en dat van zijn zus blijkt echter dat betrokkene niet langer op hetzelfde adres als zijn zus verblijft. Hij toont ook niet aan dat hij op heden nog steeds een deel van de zorg voor zijn zus opneemt. Bovendien blijkt uit de verklaring van de dokter niet dat de zorg die betrokkene zou verstrekken op heden noodzakelijk is en dat mevrouw S. (...) geen beroep zou kunnen doen op diverse diensten die thuisverpleging aanbieden. Dit element kan bijgevolg niet weerhouden worden in betrokkenes voordeel.”

Hoewel de verzoekende partij nalaat de door haar aangehaalde elementen van integratie aan te tonen met bewijsstukken, blijkt uit de bestreden beslissing dat de verwerende partij enkel heeft onderzocht of deze elementen die de integratie van de verzoekende partij betreffen in aanmerking kunnen genomen worden in toepassing van de criteria van de vernietigde instructie. Een beoordeling van deze elementen, waaronder het lang verblijf, in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet ontbreekt. Dit houdt een schending in van artikel 9bis van de vreemdelingenwet en van de motiveringsplicht.

In de mate dat de verzoekende partij met haar betoog de toepassing van de instructie van 19 juli 2009 vraagt, is haar middel niet dienstig.

Het middel is in de opgegeven mate gegrond. Er dient niet meer te worden ingegaan op de overige onderdelen van het middel.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 23 mei 2011, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN